

Engel trotseert de natuur

Luidkeels zingend op de arpeggios's van
volmaakt geluk, fietste een engel met
opgevouwen vleugels de Noordzee tegemoet.

Het gekraak van bladerloze takken stoorde
hem niet, het huilen van de westenwind en
het klagen van bedroefde roeken evenmin.

Wie hem tegenkwam moet gedacht hebben:
dat is geen gewone engel!

Niemand kon vermoeden dat hij op een
ongelukkig moment door het oog van de naald
zou rijden. De weg was glad door rottend blad
en hij ging onderuit; de fiets was total loss.

Zwijgend poetste hij zijn vleugels op,
een nieuwe fiets was hem te duur.

(Jan van Laar)